

Lovas István: Egyiptom ? Magyarország

2015 március 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs

értékelve

Mérték

Barack Obamának, a világ legnagyobb hatalmú politikusának nemrégiben eszébe jutottunk. A Fehér Házban, tavaly szeptember 23-i beszédében ezt mondta: „Magyarországtól Egyiptomig a végtelen jogszabályok és a nyílt megfélemlítés egyre inkább célba veszik a polgári társadalmat.

És világszerte a bátor férfiakat és nőket, akik fel merik emelni hangjukat, megtámadják és megölik őket.”

Beszédét nálunk is kitörő örömmel fogadták azok, akik okkal vagy ok nélkül úgy érzik, nagyjából olyan metabefolyásuk van az amerikai adminisztrációra, mint Benjamin Netanjahu izraeli miniszterelnöknek a neki kénye-kedve szerint akár másodpercenként is talpra ugró, ovációban kitörő amerikai kongresszusi tagokra, mindannyiszor, amikor a kis közel-keleti atomhatalom éppen megtalálja az 1938 és a ma közötti párhuzamot. És persze a mai Hitlert. Aki első sorban országát, de az egész világot veszélyezteti, ezért kell kijelölni a következő megsemmisítő háború aktuális célpontját, mint azt most ismét megtette az izraeli vezető a Capitoliumon. Az amerikai elnök beszédét nálunk mindenki érteni vélte. Halálos veszélyben vannak a mi nem kormányzati szerveink, vette a lapot a balliberális oldal. Így jött az obamai ítélet: Egyiptom = Magyarország a civil társadalom terén (is).

Az igaz, hogy a balliberális sajtó, mint ilyenkor mindig, nem hagyott lélegzetvételnéi időt sem az új helyzethez való villámgyors, a korábbiakkal ellentétes helyzethez való akklimatizálódásra. Egészen addig ugyanis e balliberális médiaszférában azt a tenort hallottuk, hogy hazánk olyan nevetségesen kicsi és jelentéktelen, hogy ügyet sem vetnek rá. Egyszerre kiderült: stratégiai szereplőkké váltunk. Mint azt John McCain szenátor ki is mondta.

Szenátusbeli társait még december 3-án óvta Colleen Bell nagykövetjelölt Budapestre küldését, mert ott Orbán Viktor neofasiszta diktátorral kerülne szembe, aki összebútorozó félben van Putyin diktátorral. Ez az alja megjegyzés szintén hatalmas tapstól kísért ovációt váltott ki a magyar főváros egyes belterületein. Akár Netanjahu beszéde az amerikai kongresszusban, amikor Iránt a nácihoz hasonlította (ezzel végsőkéig relativizálva a holokausztot).

Ha nem ismernénk Netanjahunak országa pusztá létéért való folyamatos aggodalmát, miközben azt szuperbiztos helyként ajánlja fel az oda hívott európai zsidóknak, valamint az egyes emberi jogokért aggódó amerikai hallgatóságát politikailag opportunus pillanatokban, még komolyan is vennénk e figyelmeztetéseket.

De nem tudjuk komolyan venni. Már régen nem.

Most hagyjuk a tömeggyilkosságokat. Most hagyjuk a CIA-bérkínzásokat, akár a velünk szomszédos országokban. Most hagyjuk azt, hogy a Budapesten az antiszemitizmus általuk vélt „erősödése” nyomán iparszerűen magukat agyonaggodalmaskodó amerikai politikusok Kijevben néhány órával később már virtigli antiszemitékkel és neonácikkal juttattak, együttműködésre buzdítva őket az ottani, amerikai támogatású, a magyar kisebbséget elnyomó Jacenyuk-kormányral. Hagyjuk a kettős mérce gyomorforgatóan sok példáját, amelyeket a világ egyre inkább viszolyg. Most csak a civil társadalmak Obama által párhuzamba vont helyzetével foglalkozzunk. Egyiptomban és nálunk.

Történt ugyanis február 23-án, hogy a jelenlegi kairói kormány egy tollvonással feloszlatozott 169 civil – nem kormányzati – szervezetet (NGO-t) azzal az ürüggyel, hogy azokat a Muzulmán Testvériség pénzelte.

Reagálás? Tiltakozás? Egyetlen hang sem. Sem az amerikai kormánytól, sem a kairói amerikai nagykövetségtől, sem az ottani vészhelyzetükben az egyiptomiakkal összehasonlított magyar civil szervezetektől. Megkérdeztem a kairói amerikai nagykövetség sajtóattaséját és szóvivőjét, Mofid Deákot, hogy adnak-e ki tiltakozást. Nem, és nem is szándékoznak, közölte egyik asszisztense útján.

Az sem zavart senkit, hogy a 84/2002-es számú egyiptomi törvény értelmében az ottani hatóságoknak joguk van bármilyen civil szervezetet bezárni, vagyonát elvenni, pénzzuttatásait blokkolni, tulajdonát kisajátítani, és elutasítani bárkinek a jelölését ezen NGO-k ügyvivői tanácsából.

Egyiptom = Magyarország?

A döbbenetes közéleti immunitással működő távirati iroda nem érezvén hírértéket a dologban, sőt a kormánynak és a jobboldalnak létfontosságú „áthallást sem”, hallgatott róla. És így hallgatott róla a hazai jobboldal is.

E némaságon is netán felbuzdulva március 1-jén a kairói kormány társadalmi szolidaritásért felelős miniszter asszonya újabb 112 nem kormányzati szervezetet (NGO) oszlatozott fel.

Tettét ugyanúgy csönd követte mind a kairói amerikai nagykövetség, mind a Fehér Ház, mind az amerikai kongresszus, mind a távirati iroda, mind a magyar civil szervek részéről.

Az egyiptomi kormány másfél hét alatt összesen, tehát 281 civil szervezetet rombolt szét. Ez pontosan 281-szer több annál, mint amit esetünkben a Nyugat különféle entitásai vagy hangadói személyei tiltakozás nélkül engedtek volna el a fülük mögött. Például ha az Ökotársat a szemétre vetik.

Colleen Bell új amerikai nagykövet, aki megértette, a goodfriendi konfrontációs vonal csak a rosszfajta zsigeri működést idézi elő, és ez minden érintett félnek káros, mindazonáltal, március 1-jén tett egy megjegyzést: „a civil társadalom állapota az egyik legjobb barométer, amellyel mérni lehet egy országban a demokrácia helyzetét”.

Miután ennek alapján láttuk, milyen a demokrácia helyzete Egyiptomban, Obama elnök mégis arra kérte a kongresszust, hogy a jövő költségvetési évre 1,3 milliárd dollár összegű katonai segítséget nyújtsanak az egyiptomi kormánynak. Amely, tegyük hozzá, Izrael legnagyobb örömeire hermetikusan lezárja a rafahi határátkelőhelyet, úgyhogy a világ legnagyobb szabadtéri börtönében végtelenségig folytatódhat a földkerekség legmegalázottabb és nyomorgatottabb helyzetű lakosságának lassú felgyűlése. És Washingtonnak ez a lényeg, és ezért hallgat az NGO-k szétveréséről.

Gázáról van szó, ahol az OXFAM most kiadott jelentése szerint száz év kellene az újjáépítéshez, amennyiben az izraeli hatóságok a nyári tömegmészárlásuk és épületpusztításuk után a mai ütemben engednék be továbbra is az építőanyagot.

Magyarország ? Egyiptom.

Emberi jogok? Ugyan már!

Lovas István – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló